MFA 2018

תערוכת בוגרי התואר השני באמנות, אוניברסיטת חיפה 2018

MFA Graduate Exhibition, University of Haifa, 2018

معرض خرّيجي اللقب الثاني في الفنون, جامعة حيفا ٢٠١٨

הדיל אבו ג'והר
Hadeel Abu Johar
هديل أبو جوهر

מורג'אן אבו דיבה
Murjan Abo Deba
مرجان أبو ديبة

ג'פרא אבו זולוף
Jafra Abu Zoulouf
جفرا أبو الزلف

שיר לייזר
Shir Leyzer
شير ليزير

סאהר מיעארי
Saher Miari
ساهر ميعاري

רון עמיר
Ron Amir
رون عمير

ינאי קלנר
Yanai Kellner
يناي كيلنر

נטעלי רון-רז
Netalie Ron-Raz
نطاعلي رون–راز

אוניברסיטת חיפה | הפקולטה למדעי הרוח | בית הספר לאמנויות | החוג לאמנות

תערוכת בוגרי התואר השני באמנות MFA שנה"ל תשע"ח 2018

תודות

פרופ' גוסטבו מש, רקטור, אוניברסיטת חיפה

פרופ' גור אלרואי, דיקן, הפקולטה למדעי הרוח

פרופ' יובל שקד, ראש בית הספר לאמנויות

אסי משולם, ראש החוג לאמנות

פרופ' אורי קצנשטיין, יו"ר ועדת התואר השני (MFA)

אהרן רפטר, ראש מנהל, הפקולטה למדעי הרוח

מאירה רוטמן, מנהלנית, בית הספר לאמנויות

ורד לוינסון, אחראית הפקות, בית הספר לאמנויות

טל לנדסהוט, עוזרת מנהלית לראשי חוגי אמ"ת

רלי יוריסט, מזכירה, חוגי אמ"ת

מיכל גולן, אחראית קשרי קהילה, בית הספר לאמנויות

יואב זילברג, רכז סדנאות

שי דוידי, רכז מדיה

איציק כהן, טכנאי סדנאות

תומר ראובני, מנהל גושי הבניינים, מגדל אשכול והמשכן לאמנויות

חיים חייט, איתן יעקובי - אחראי בניין, המשכן לאמנויות

חברי הוועדה החוגית לתכנית התואר השני MFA

פרופ' יצחק גולומבק

פרופ' פסי גירש

פרופ' שרון פוליאקין

פרופ' אורי קצנשטיין

פרופ' פיליפ רנצר

ד"ר מעין אמיר

מרצי התכנית:

פרופ' אורי קצנשטיין

ד"ר מעין אמיר

מנחים אישיים בתכנית:

פרופ' יצחק גולומבק

פרופ' פסי גירש

פרופ' שרון פוליאקין

פרופ' אורי קצנשטיין

פרופ' פיליפ רנצר

ד"ר מעין אמיר

אסי משולם

השתתפו בתכנית:

לאה אביר, אודי אדלמן, שי עיד אלוני, אורית אשרי, ד"ר בני אפלבוים, טלי בן נון, ד"ר רועי ברנד, מוחמד ג'באלי, שרי גולן, רותי דירקטור, טליה הופמן, מיכל היימן, עודד הירש, ד"ר לי ויינברג, נמרוד ורדי, רולא חורי, עפרה חרנם, מאיר טאטי, ד"ר צבי טל, גלעד מלצר, רותם מנור, עפרי כנעני, פרופ' שגיא פילין, חנוש פרוינד, יעל פרנק, זויה צ'רקסקי, הדס קידר, רן קסמי, פרופ' רועי רוזן, ד"ר רותם רוף, ביניה רכס, קריסטינה נורמן

כל המידות בסנטימטרים: עומק x רוחב x גובה

Measurements are given in cm: hight x width x depth

المقاييس بالسنتمتر: عمق X عرض X علو

אני מנסה לכתוב טקסט לקטלוג התערוכה, ובני הקטן יושב לידי בעגלה ומפריע לי. ביקשתי ממנו, בבדיחות הדעת, לתת לי רעיון לפתיחת הטקסט, אבל הוא לא מפסיק למלמל בג׳יבריש תינוקי, שברי צלילים והברות טרום-שפתיות, נטולות מובן ובלתי ניתנות לביאור. לנגד עיניי, ובאופן שמקשה מאד על הריכוז, עמל בני הצעיר על ארגון הכאוס לשפה. אף אחד לא ילמד אותו לדבר (להפוך את הלא-מובן לדבר); אנחנו ננסה, בוודאי – אבל את מירב העבודה, את מלאכת הדקדוק ובניית המשפטים, את הרקמה העדינה והמסועפת של שפה בעלת מורכבויות וניואנסים, מובנים ותתי-מובנים, ייאלץ בננו לרקום לבדו, תוך צפייה, הקשבה, חיקוי ועיבוד מידע, לאורך השנים הבאות. כי אי אפשר ללמד שפה. אפשר, כן, לתת כלים וחוקים ואוצר-מילים ומשמעויות סמנטיות, אבל שפה איננה דבר טכני, ואת הרוח בגופן של המילים יצטרך בננו להפיח בעצמו.
האמנות החזותית היא שפה מורכבת, והשאלה האם ניתן ללמד אותה, מטרידה את מנוחתי ואת מצפוני מזה שנים ארוכות. שכן, אני מוצא את פרנסתי בלימוד דבר שאינני מאמין אמונה שלמה כי ניתן ללמדו. אפשר, כמובן, לתת כלים וחוקים ואוצר-מילים ומשמעויות סמנטיות; אבל את הרוח בגופם של הדימויים – את המהות הבלתי נתפשת, החמקמקה, זו שלא ניתן להסכים עליה – יצטרך התלמיד בסופו של דבר, להפיח בעצמו. כי לעשות אמנות משמעו להניח סדר בכאוס מבלי לשכוח את הכאוס, לתרבת את החיה מבלי לרסן אותה. האם ניתן ללמד את זה? לא ניתן. אבל האם יכול אדם ללמוד את זה לבדו? כנראה שלא. בני הקטן ילמד לדבר לא בגלל שאני אלמד אותו, אלא בזכות העובדה שאני אהיה שם כדי לדבר איתו ולספק לו את המשוב האנושי הנדרש לפיתוחה של תקשורת.
המשוב האנושי הנדרש לפיתוחה של תקשורת, הוא מה שלטעמי צריכה לספק מסגרת לימודי האמנות לתלמידיה. החוג לאמנות הוא בית מדרש, מקום מפגש ללימודים בחברותא – שטח מפורז שבו בני אדם פוגשים בני אדם אחרים, משקפים ומשתקפים בהם, צופים, מקשיבים, משוחחים, מתווכחים ומתפלפלים – מפעל תרבות שהלימוד צומח בו כמרכיב אורגני, טבעי, מתמשך ולעתים חמקמק עד-מאד.
התכנית לתואר שני בחוג לאמנות מקבצת בתוכה אמנים שונים, מתחומים ומרקעים שונים, ומטרתה מפגש. במהלך שנתיים נפגשים כל חברי הקבוצה כדי להגיד, להקשיב, לראות ולהראות את עבודתם. הם פוגשים האחד בשנייה, אך גם באורחים רבים מן החוץ שתפקידם לאתגר את השיח, להעשירו בידע, כל אחד בתחומו, ולהשיב בו משבי רוח זרים, רעננים. תלמידי התכנית אינם למדים אלא מעצם המפגש, השיחה, הצפייה וההקשבה זה לזו וזו לזה, וכמובן לא פחות חשוב – מעבודה ממושכת ואינטנסיבית, לעתים בודדה עד-מאד, בין כתליו של הסטודיו, שם מתבצעת מלאכת הנחת הסדר בכאוס, והופך הלא-מובן לדבר.
אני מאחל הצלחה רבה לבוגריה הטריים של התכנית בהמשך דרכם האמנותית.

אסי משולם
ראש החוג לאמנות

أحاول كتابة نص لكتالوغ المعرض، وابني الصغير يجلس بجانبي في العربة ويزعجني. طلبتُ منه على سبيل المرح والمزاح أن يعطيني فكرة أستهلّ بها النصّ، لكنّه لا يتوقف عن غمغمة أصوات طفوليّة، أجزاء من أصوات ومقاطع ما–قبل لغوية، خالية من المعنى وغير قابلة للتفسير. أمام عيني، وبطريقة تجعل من الصعب جدًّا عليّ أن أركّز، عمل ابني الصغير على تنظيم الفوضى إلى لغة. لن يعلّمه أحد أن يتكلّم (أن يحوّل غير المفهوم إلى حديث)؛ نحن نحاول، بالطبع – لكن معظم العمل، والشغل على قواعد اللغة وبناء الجمل، والنسيج الرقيق والمتشعب للغة ذات التعقيدات والفروق الدقيقة، المفاهيم وشبه المفاهيم، سوف يضطرّ ابننا إلى نسجها وحده، من خلال المشاهدة، الإصغاء، التقليد وعجن المعلومات، على مدى السنوات المقبلة. لأنّ تعليم اللغة غير ممكن. نعم، من الممكن توفير أدوات وقواعد وثروة لغوية ومعاني دلاليّة، لكنّ اللغة ليست شيئًا تقنيًا، وسيكون على ابننا أن يستلهم وحده الروح الكامنة في بُنى الكلمات.
إن الفن البصريّ هو لغة مركّبة، وسؤال ما إذا كان في الإمكان تعليمها يقضّ مضجعي وضميري منذ سنوات طويلة. إذ إنني أكسب رزقي من تعليم شيء لا أومن إيمانًا تامًّا بأنّ تعليمه ممكن. في الإمكان، بالطبع، منح أدوات وقواعد وثروة لغويّة ومعاني دلاليّة؛ لكن الرّوح في أجسام الصور ذاتها – الجوهر غير المُدرَك، المتملّص، هذا الذي لا يمكن الاتفاق عليه – سيكون على الطالب أن يستلهمها بنفسه، في نهاية المطاف. لأن صناعة الفنّ تعني تنظيم الفوضى دون نسيان الفوضى، تدجين الحيوان دون تقييده. هل من الممكن تعليم هذا؟ لا يمكن. لكن، هل يستطيع المرء تعلّم ذلك بمفرده؟ ربّما لا. سوف يتعلم ابني الصغير أن يتكلم ليس لأنني سأعلّمه، ولكن بفضل حقيقة أنّني سأكون هناك لكي أتحدّث معه وأزوّده بالمردوديّة البشريّة اللازمة لتطوير لغة التواصل.
إنّ المردوديّة البشريّة اللازمة لتطوير لغة التواصل هي ما أعتقد أنّه يجب على إطار دراسة الفنّ أن يوفّره لطلابه. قسم الفنون هو مكان يلتقي فيه الطلاب للتعلّم سويّة كمجموعة – مكان معزول يقصده الناس للالتقاء بأناس آخرين، ليُعبّروا ويُعبّر لهم من خلالهم، ليشاهدوا، ليصغوا، ليتحادثوا، ليتجادلوا ويتماحكوا ويشتدّ عودهم – معمل ثقافيّ ينمو فيه التعلّم كمكوّن عضوي، طبيعي، مستمرّ، وأحيانًا بشكلٍ زلِق جدًّا.
يضمّ برنامج اللقب الثاني في قسم الفنون فنّانين مختلفين، من مختلف المجالات والخلفيّات، وهدفه الالتقاء. خلال فترة عامين، يلتقي جميع أعضاء المجموعة لكي يحكوا، يستمعوا، يروا ويعرضوا أعمالهم. إنهم يلتقون الواحد بالأخرى، ولكن أيضًا بالعديد من الضيوف الخارجيين الذين تتمثّل مهمّتهم في تحفيز الحوار، وفي إثرائه بالمعرفة، كلًّا في مجاله، وفي بثّ رياح جديدة فيه لإنعاشه. لا يتعلّم طلاب البرنامج إلا من خلال اللقاء ذاته، المحادثة، المشاهدة والاستماع لبعضهم البعض، وبالطبع، وبما لا يقلّ أهمية – من خلال العمل المستمرّ والمكثّف، الذي يكون منفردًا للغاية أحيانًا، بين جدران الاستوديو، حيث يتم هناك تنظيم الفوضى، فيتحوّل غير المفهوم إلى أمر ذي معنى.
أتمنّى لخرّيجي البرنامج الجدد النجاح الباهر في تتمّة مسيرتهم الفنيّة.

آسي مشولام
رئيس قسم الفنون

אתם/ן עשויים ממשקלים
עליהם עמלתם/ן בתוך שבילי התרבות.
ליקטתם/ן ממצאים שהגיעו מאזורי עמדות שונות.
בחזוני תמשיכו לפתח חשיבה ביקורתית וויזואלית המתדיינת עם זירות חבולות ונזקקות
שאו שלום והצלחה במעשיכם/ן. כי הרי יש הרבה לשנות בעולם משתנה.

ליווי והנחייה
אורי קצנשטיין – יו״ר וועדת MFA

أنتم مجبولون من قيَم،
عملتم على تحقيقها في دروب الثقافة.
جمّعتم مستخلصات من نواحي مواقف مختلفة.
في رؤيتي، سوف تواصلون تطوير التفكير النقديّ والبصريّ الذي يتناول تلك المساحات المتضرّرة والمحتاجة
احملوا رسالة السلام والنجاح في أعمالكم. فثمّة الكثير الذي ينبغي تغييره في هذا العالم المتغيّر.

مرافقة وتوجيه:
أوري كتسنشطاين- رئيس لجنة اللقب الثاني

20X20

אורי קצנשטיין, קליעים שנורו, 2018
Uri Katzenstein, Fired bullets, 2018
أوري كتسنشطاين، رصاصات أطلقتْ، ٢٠١٨

הדיל אבו ג'והר
Hadeel Abu Johar
هديل أبو جوهر

ארבע שנים חיפשתי וחיפשתי אחר מולדת קטנה,
שתכיל אותי ואת אמי עם עיניה העצובות.
לפתע התעוררתי וראיתי את עיניה בעיניי.
בלבול תקף את גופי שלי שנראה כמו בלון.
מאז... התחלתי לשלוח לסלמה, חברתי הקטנה, את כל מה שאני כותבת.
במכתבי האחרון כתבתי:
אמי טרם עלתה לרכבת!

كنت ابحث طيلة الأربع سنوات عن وطن صغير،
يسعني ويسع امي وعيونها الحزينتين
فاستيقظت واذا بي ارى عيني امي بعيني.
اختلطت الأمور على جسدي الذي يشبه البالون.
فأصبحت أرسل لسلمى، صديقتي الصغيرة كل ما اكتبه.
رسالتي الاخيرة التي ارسلتها:
امي لم تركب القطار بعد.

hadola.johar@gmail.com

הדיל אבו ג'והר, חדר מספר 3, פרט מתוך וידיאו, 5 דקות, 2018
Hadeel Abu Johar, ROOM NO. 3, 5 min. 2018
هديل ابوجوهر، غرفة رقم ٣ . مقطع من فيديو، خمس دقائق، ٢٠١٨

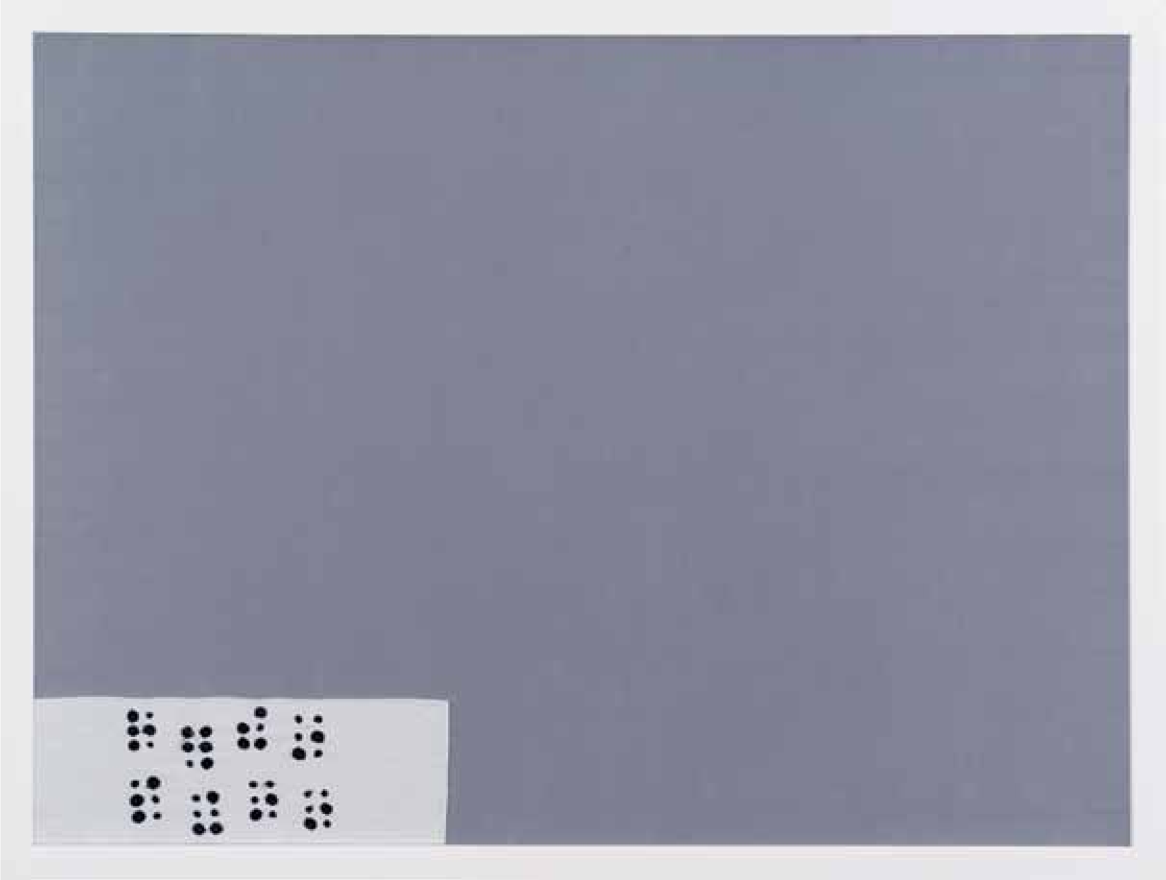

50x65

הדיל אבו ג'והר, ציפית 1, ריקמה על בד, 2018

Hadeel Abu Johar, Pillow case 1, Embroidery on cloth, 2018

هديل ابو جوهر، وجه مخدة ١ , تطريز على قماش, ٢٠١٨.

50x65

הדיל אבו ג'והר, ציפית 2, ריקמה על בד, 2018

Hadeel Abu Johar, Pillow case 2, Embroidery on cloth, 2018

هديل ابو جوهر، وجه مخدة ٢ , تطريز على قماش, ٢٠١٨.

100x70

הדיל אבו ג'והר, ברחמה אישה, הדפסת צבע על נייר, 2017

Hadeel Abu johar, HOBIA BAMRAH (there is a women in her womb), Color printing on paper, 2017

هديل ابو جوهر، ُحبلى بامرأة. طباعة ملونة على ورق, 2017

100x70

הדיל אבו ג'והר, ללא כותרת, הדפסת צבע על נייר, 2017

Hadeel Abu johar, Untitled, Photography, 2017

هديل ابو جوهر، بدون عنوان، طباعة ملونة على ورق, ٢٠١٧

מורג'אן אבו דיבה
Murjan Abo Deba
مرجان أبو ديبة

עיסוקי ברחבי הדיון הצילומי הוא בתיעוד תחושות של ריבוי המתקיימות בתוך היסטוריות מקבילות. זה דיוקן עצמי של מציאות מורכבת.
אני בוחנת את מידת יכולתי לחיות בתוך ריבוי זהויות הסותרות, מתחברות, מתנגשות, מסתירות ומעידות על רצוני להרחיב את גבולות הידע בסוגיות של ההתפתחות הנשית.

إنّ عملي في مجال النقاش الفوتوغرافي هو توثيق مشاعر التعددية الموجودة في تواريخ متوازية.
إنها صورة ذاتية لواقع مركّب.
أتفحّص مدى قدرتي على العيش ضمن تعدّد الهويات المتناقضة، المترابطة، المتصادمة، الخافية والشاهدة على رغبتي في توسيع حدود المعرفة في قضايا تطوّر المرأة.

murjan.ab@gmail.com

66x100

מורג'אן אבו דיבה, ללא כותרת, צילום, 2018
Murjan Abo Deba, Untitled, photography, 2018
مرجان أبو ديبة، بدون عنوان، تصوير ، ٢٠١٨

66x100

מורג'אן אבו דיבה, ללא כותרת, צילום, 2018
Murjan Abo Deba, Untitled, photography, 2018
مرجان أبو دبية، بدون عنوان، تصوير ، ٢٠١٨

50x70

מורג'אן אבו דיבה, ללא כותרת, צילום, 2018
Murjan Abo Deba, Untitled, photography, 2018
مرجان أبو دبية، بدون عنوان، تصوير ، ٢٠١٨

50x70

מורג'אן אבו דיבה, ללא כותרת, צילום, 2018
Murjan Abo Deba, Untitled, photography, 2018
مرجان أبو دبية، بدون عنوان، تصوير ، ٢٠١٨

ג׳פרא אבו זולוף
Jafra Abu Zoulouf
جفرا أبو الزلف

צלמת, מתגוררת ועובדת בחיפה. עבודתי דנה בנושא הזהות הלאומית והאישית כאישה ערבייה בת הדור השלישי לנכבה.

העבודה בוחנת את תפקידו של הארכיון בהטמעתו של הזיכרון הקולקטיבי לאומי, ובגיבוש הזהות הלאומית והאישית, וכן בודקת דרכים בייצור ארכיון עדכני שמייצג את הדור השלישי ובוחן את זכרונו, שפתו וזהותו.

مصوّرة، أسكن وأعمل في حيفا. يتناول عملي موضوع الهوية الوطنية والشخصية كامرأة عربية من الجيل الثالث للنكبة.

يتفحّص العمل دور الأرشيف في ترسيخ الذاكرة الجماعية الوطنية وبلورة الهوية الوطنية والشخصية. ويتقصى طرق إنتاج أرشيف حديث يمثّل الجيل الثالث ويتفحص ذاكرته، لغته وهويته.

jafra.abuzoulouf@gmail.com

ג׳פרא אבו זולוף, ואדי סאליב, מיצב, 2018
Jafra Abu Zoulouf, Wadi Salib, Installation, 2018
جفرا أبو الزلف، وادي صليب، إنشائية، ٢٠١٨

ג'פרא אבו זולוף, ללא כותרת, סטילס מעבודת וידאו, 3:57 דק, 2018
Jafra Abu Zoulouf, Untitled, still from video, 3:57 min, 2018
جفرا أبو الزلف، بدون عنوان، صوره من عمل فيديو، ٣:٥٧ دقيقة ، ٢٠١٨

21x15

ג'פרא אבו זולוף, סיפורי סבתא, מודפס וכרוך, 2018
Jafra Abu Zoulouf, Grandma's Tales, printed and bound, 2018
جفرا أبو الزلف، قصص ستّات ، مطبوع ومجلد ، ٢٠١٨

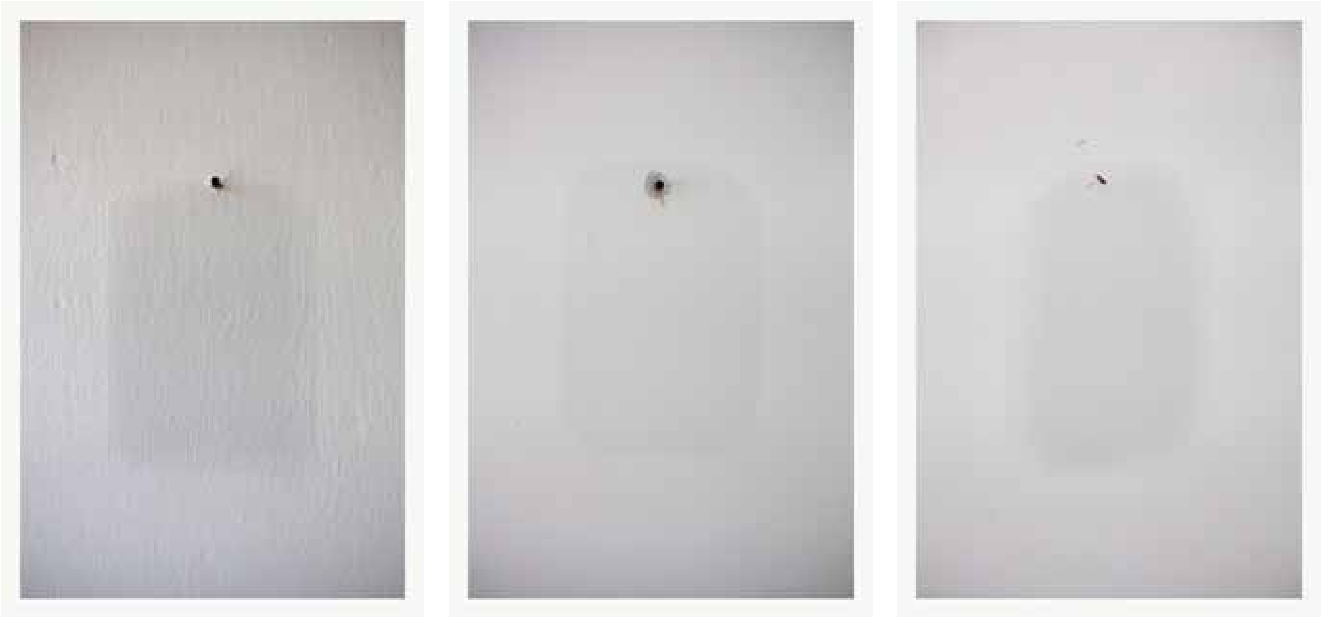

45X30

ג'פרא אבו זולוף, ללא כותרת, צילום, 2018
Jafra Abu Zoulouf, Untitled, photography, 2018
جفرا أبو الزلف، بدون عنوان، تصوير ، ٢٠١٨

240X400

ג'פרא אבו זולוף, מטע עצי זית, מיצב צילום, 2015
Jafra Abu Zoulouf, Plantation of olive trees, photo installation, 2018
جفرا أبو الزلف، كرم زيتون، إنشائية تصوير، ٢٠١٥

שיר לייזר
Shir Leyzer
شير ليزير

העבודות שלי מבקשות ליצור מציאות חלופית בה מתפרקים ומתייתרים סדרים מוכרים. באופן ספציפי, יצרתי מעין "מאובנים" דווקא בבדי לתעד תנועתיות של הגוף. לדוגמה, אני מציגה סירות שמהוות שלדים עשויים מפוטנציאל להצלחה, עליהן ניתן להפליג לשום מקום. לצידם, בבלי זכוכית, השתמשתי בדמותי המוקטנת בבדי להציע נקודת מחשבה על ייצוג דמותה של האמנית. בקטעי הווידאו מתהווה מציאות חוזרת על עצמה, תקועה וממכרת.
דרך העבודות אני מנסה לתווך התמודדויות אישיות, רגשיות, פוליטיות, לימודיות – לעבור מרוח לחומר תוך דגש על הכוח של האמנות להפוך את הקטגוריות הללו עצמן לבלתי יציבות. בדומה, אני מנסה דרך יצירת אובייקטים חסרי תוחלת לגבור על דרישות ליצרנות ליישור קו.

تسعى أعمالي إلى خلق واقع بديل تتفكّك فيه نُظم مألوفة وتصبح غير ضروريّة. على وجه التحديد، أنتجتُ نوعًا من "الأحفوريات" لتوثيق حركيّة الجسم بالذات. مثلاً: أعرض قوارب تشكّل هياكل عظمية مصنوعة من احتمالات النجاح، بحيث يمكنك الإبحار عليها إلى لا مكان. وإلى جانبها في إناء زجاجيّ، استخدمتُ صورتي المصغّرة لتقديم نقطة للتفكير في تمثيل شخصية الفنانة. في مقاطع الفيديو يتشكّل واقع متكرّر، عالق وباعث على الإدمان.
أحاول، من خلال الأعمال، أن أعرض تحديات شخصية، عاطفية، سياسية، دراسية– أن أنتقل من الروح إلى المادة مع التركيز على قوّة الفنّ في جعل هذه الفئات ذاتها غير مستقرّة. وعلى نحو مماثل، أحاول من خلال إنشاء عناصر عديمة الجدوى أن أتغلّب على متطلّبات الإنتاجيّة والاصطفاف في الثلم.

shirleyzer2@gmail.com

שיר לייזר, מאובנים של תנועה, פרט, חימר צבוע, 2018
Shir Leyzer, Fossils of movement, Detail, painted clay
شير ليزير، أحفوريّات حركة، جزئيّة من معرض، طين مطليّ، ٢٠١٨

8x8x6

שיר לייזר, ”נער אותי“, פרט מתוך מיצב, מיכל פלסטיק וצילום גזור, 2018
Shir Leyzer, Shake me up, Detail of Installation, plastic can and a photo
شير ليزير، «هُزّني»، جزئيّة من معرض، حاوية بلاستيك وصورة، ٢٠١٨

70x20x20

שיר לייזר, ללא כותרת, פרט מתוך מיצב, מיכל זכוכית, מים, דמויות גזורות, 2018
Shir Leyzer, untitled, Detail of Installation, Glass container, water, photos, 2018
شير ليزير، بدون عنوان، جزئيّة من معرض، حاوية زجاجية، ماء، صور، ٢٠١٨

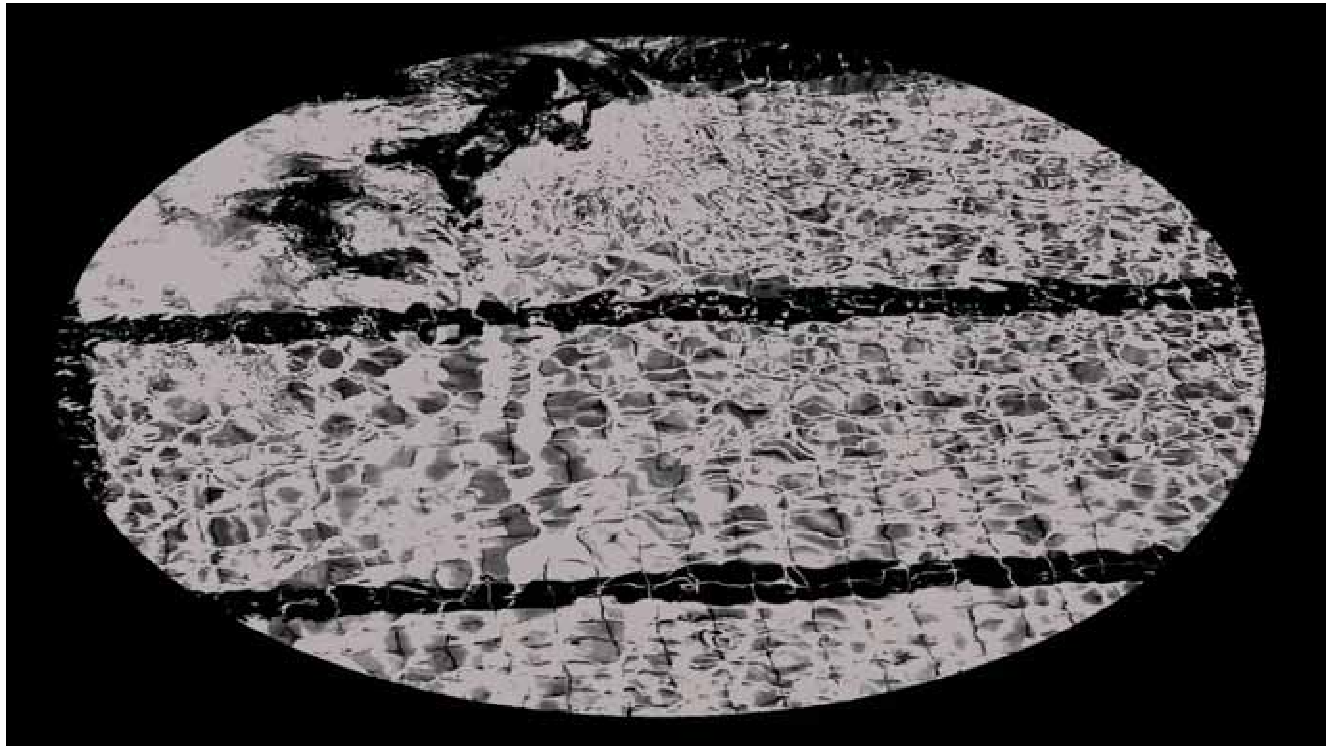

שיר לייזר, ללא כותרת, וידאו, 16:50 דק׳, בעריכת אדם ברשאי, 2018
Shir Leyzer, Untitled, video, 10:08 min, edited by Adam Barshai, 2018
شير ليزير، بدون عنوان، فيديو، ١٦:٥٠ دقيقة، تحرير آدم برشاي، ٢٠١٨

שיר לייזר, ניק וויצ׳יץ׳, פרט מתוך וידיאו, 10:08 דק׳, בעריכת אדם ברשאי, 2018
Shir Leyzer, Untitled, a detail of video, 10:08 min, edited by Adam Barshai, 2018
شير ليزير، نيك وينتشيتش، جزئية من فيديو، ١٠:٠٨ دقيقة، إعداد آدم برشاي، ٢٠١٨

סאהר מיעארי
Saher Miari
ساهر ميعاري

חלק גדול מהאזרחים בחברה הערבית הם פועלי בניין, הם בונים בתים לאחרים, נהפכו ל"בוני ארץ ישראל, או הבית הלאומי" של "האחר". למרות זאת הפועלים האלו נחשבים כפועלים זרים בארצם, אלה שנושלו מבתיהם ובונים בתים שבהם לא יגורו, משתתפים בעל כורחם במחיקת ההיסטוריה של עמם.
"העיסוק בסוגיות המיגון שעל סדר היום של מדינת ישראל בשני העשורים האחרונים מלמד כי דימוי "ארץ המקלט" אינו סמל היסטורי שעבר זמנו, אלא הוא עדיין משפיע על הפסיכולוגיה המורכבת של ההתגוננות.
מנקודת המבט שלי "הבית" מאפיין את מורכבותה של החברה הישראלית. בעבודה שלי אני מתייחס לתוספת המיגון הסטנדרטי המאפיין את הבית הישראלי, חדר הביטחון "המקלט" נראה כהרכבה של איבר זר לבית. מדובר במבנה קובייתי, עשוי בטון מזוין, בעל חלון, דלת ברזל וצינור אוויר, המקשר בין החלל הפנימי לחיצוני, חלל שנוטרל מכלל הבית ומקושר לאיום וחרדה. בעצם "המקלט" תפקידו להגן על מתגוררי הבית מאיומים חיצוניים.
אם כן, המיצב שלי בוחן את נוכחות המיגון בחיי היומיום ובהבניית תפיסת האיום על ישראל, המקלט שאני מציג הוא נטול פונקציה ביטחונית, מנוטרל מתפקידו, עומד כקונסטרוקציה חלשה ומפורקת ללא כיסוי "בטון מזוין", מייצג חולשה ומאבד את משמעותו, אשר משאיר את האפשרות להפטר ממנו במקרה הטוב.

قسم كبير من المواطنين في المجتمع العربي هم عمّال بناء، يبنون مساكن للآخرين، وقد أصبحوا "بناة أرض إسرائيل، أو الوطن القوميّ" الخاص بـ "الآخر". رغم ذلك، يُعتبر هؤلاء العمّال بمثابة عمّال أجانب في بلادهم. فأولئك الذين تمّ طردهم من منازلهم ويقومون ببناء منازل لن يسكنوا فيها، يشاركون مكرهين في محو تاريخ شعبهم.
إنّ الانشغال بقضايا الأماكن المحميّة المطروحة على جدول الأعمال في دولة إسرائيل، على مدى العقدين الماضيين، يظهر أنّ تشبيه "أرض الملاذ" ليس رمزًا تاريخيًّا مضى عليه الزمن، وإنّما لا يزال يؤثّر على نفسيّة الدفاع عن الذات المُعقّدة.

sahermiari@yahoo.com

من وجهة نظري، يصف "البيت" تعقيدات المجتمع الإسرائيلي. أتطرّق في عملي إلى إضافة المساحة المحمية القياسية التي تميّز البيت الإسرائيلي، وتبدو الغرفة المحمية (الملجأ) بمثابة ربط عضو غريب بالبيت. فهي عبارة عن غرفة ذات بنية مكعّبة الشكل، مبنية من الخرسانة المسلحة، ولها نافذة، باب حديديّ وقناة هواء تربط بين الفضاء الداخلي والخارجي، وهو فضاء عُزل عن بقية البيت ورُبط بالتهديد والقلق. في الحقيقة، وظيفة "الملجأ" هي أن يحمي سكّان البيت من التهديدات الخارجية!
والحالة هذه، فإنّ الإنشائية التي صنعتها تتقصّى وجود الحماية في الحياة اليومية وفي تشكّل مفهوم التهديد الموجه إلى إسرائيل.
الملجأ الذي أعرضه خالٍ من أي وظيفة أمنيّة، مُحيَّد عن وظيفته، يقف كبناء ضعيف ومفكّك، بدون غطاء من "الخرسانة المسلحة"، وهو يمثّل الضعف وفقدان معناه، ولا يبقى إلا احتمال التخلّص منه في أحسن الأحوال.

סאהר מיעארי, "בְּאַחַת יָדוֹ עוֹשֶׂה בַמְּלָאכָה ..." מיצב, טקסט על קיר ועבודת וידאו, 2017
Saher miari, "In his hand he did the work..", Installation, text on wall and video work, 2017
ساهر ميعاري , " بِأَحَتْ يَدُو عُسٍي بَمْلَخَا ... " إنشائية، كتابة على الحائط وعمل فيديو , ٢٠١٧

סאהר מיעארי, מצב נתון, מיצב, 2018
Saher miari, Given condition, Installation, 2018
ساهر ميعاري , وضع معطى , إنشائية , ٢٠١٨

סאהר מיעארי, הגמוניה, מיצב, 2014
Saher miari, Hegemony, Installation, 2014
ساهر ميعاري ,هيمنة ,إنشائية ,٢٠١٤

רון עמיר
Ron Amir
رون عمير

רון עמיר– פגישה עם ג'ואר, 2018

אני יוצר באמצעות צילום ובאמצעות וידאו, ועבודתי מתמקדת בפרויקטים ארוכי טווח מול קהילות שוליים מודרות, הנעדרות ממרחב הראיה של ישראלים רבים. את זאת אני עושה תוך התבוננות בדרכים שבהן קהילות אלו מגיבות למגבלות שמטילות עליהן המערכות הכלכליות, החברתיות והפוליטיות. כמו כן, אני חוקר את מדיום הצילום ככלי ליצירת אינטראקציה חברתית ובוחן את יחסי הכוח בין הצלם למצולם.

בעבודתי החדשה "פגישה עם ג'ואר" אקיים מיפגש בין ג'ואר (אזרח פלסטיני מהגדה המערבית) ובין ציבור הסטודנטים והמרצים בחוג לאמנות יצירה באוניברסיטת חיפה, וזאת במטרה לעורר דיון בנוגע לסוגיות חברתיות ופוליטיות הקשורות למקום ולזמן בו אנו חיים. כמו למשל, כיצד פועלים מנגנונים של שיתופי פעולה, התחזות, זיוף והסתרה. באמצעות המפגש אנסה לבחון את המשמעויות והתוקף שיש לפעולה בגלריה, שהיא למעשה מפגש חי פנים אל פנים וללא תיווך של מדיום כלשהו.

رون عمير– لقاء مع غوار، ٢٠١٨

أنا أنتج من خلال التصوير والفيديو، ويتمحور عملي حول مشاريع طويلة الأمد مع مجتمعات محلية هامشيّة مُقصاة، غائبة عن مجال رؤية العديد من الإسرائيليّين. أفعل ذلك من خلال التأمّل في الطرق التي تتفاعل فيها هذه المجتمعات مع القيود المفروضة عليها من قبل المنظومات الاقتصادية، الاجتماعية والسياسية. بالإضافة إلى ذلك، فإنني أبحث في وسيط التصوير كأداة لخلق التفاعل الاجتماعي وأتفحّص علاقات القوّة القائمة بين المصوِّر والمصوَّر.

في عملي الجديد " لقاء مع غوار " ، أعقد لقاءً بين غوار (مواطن فلسطيني من الضفة الغربية) وجمهور الطّلاب والمحاضرين في قسم الفنون الإبداعيّة في جامعة حيفا، وذلك بهدف إثارة نقاش حول القضايا الاجتماعية والسياسية المتعلقة بالمكان والزمان اللذين نعيش فيهما. مثلاً: كيف تعمل آليّات التّعاون، انتحال الشخصية، التزوير والإخفاء. أحاول من خلال هذا اللقاء، فحص معاني وصلاحية النشاط في إطار جاليري، وهو في الواقع لقاء حيّ يُعقد وجهًا لوجهٍ وبدون وساطة من قبل أيّ وسيط فنيّ.

ronamir73@gmail.com

רון עמיר, ג'ואר, 2017–2018
Ron Amir, Ghawar, 2017–2018
رون عمير، غوار، ٢٠١٧– ٢٠١٨

רון עמיר, ג'ואר, 2017–2018
Ron Amir, Ghawar, 2017–2018
رون عمير, غوار, ٢٠١٧– ٢٠١٨

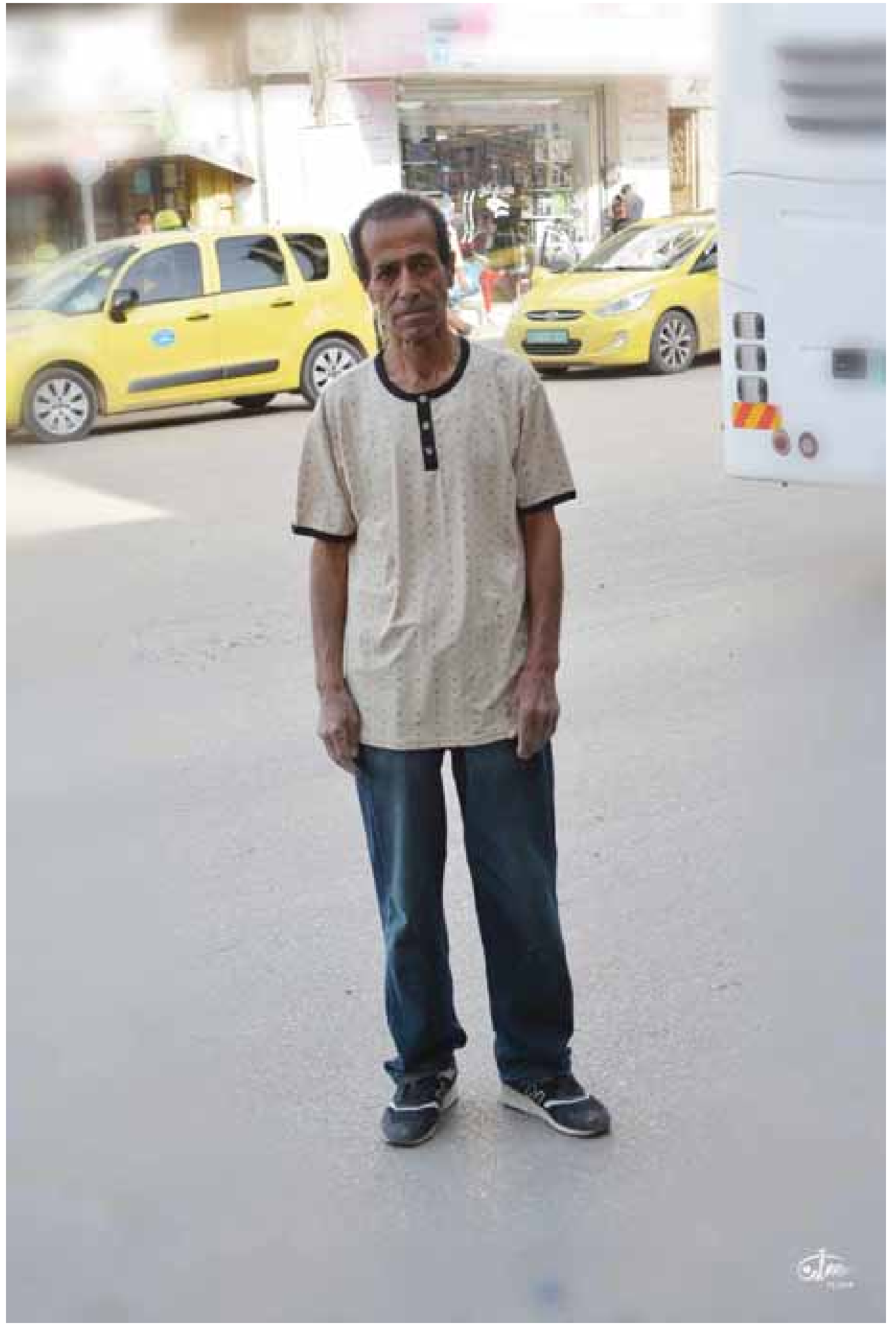

רון עמיר, ג'ואר, 2018–2017
Ron Amir, Ghawar, 2017–2018
رون عمير, غوار, ٢٠١٧– ٢٠١٨

רון עמיר, ג'ואר, 2017–2018
Ron Amir, Ghawar, 2017–2018
رون عمير، غوار، ٢٠١٧– ٢٠١٨

ינאי קלנר
Yanai Kellner
يناي كيلنر

אני אוהב את הרעיון של מחנה

בערמה עד מותניים מיץ של אשפה
אני מוצא מקל שבור, כיור וחבל
בורר בקפידה קרטון מצמיג
תומך מקל, מותח בד ומניח משקולת
לרגע העולם הוא שקית מתבדרת ברוח
חסר בית רוקד בבית הקרנות

أنا أحب فكرة المعسكر

في كومة حتى الخصر عصير قمامة
أجد عصا مكسورة، مغسلة وحبْلا
أستوضح بعناية كرتونًا من إطار عجلة
أسند عصا، أشدّ قماشة وأضع ثقالة
للحظة، يبدو العالم كيسًا يرفرف في الريح
مشرّدًا بلا مأوى يرقص في "بيت هكرنوت"

yanaikel@gmail.com

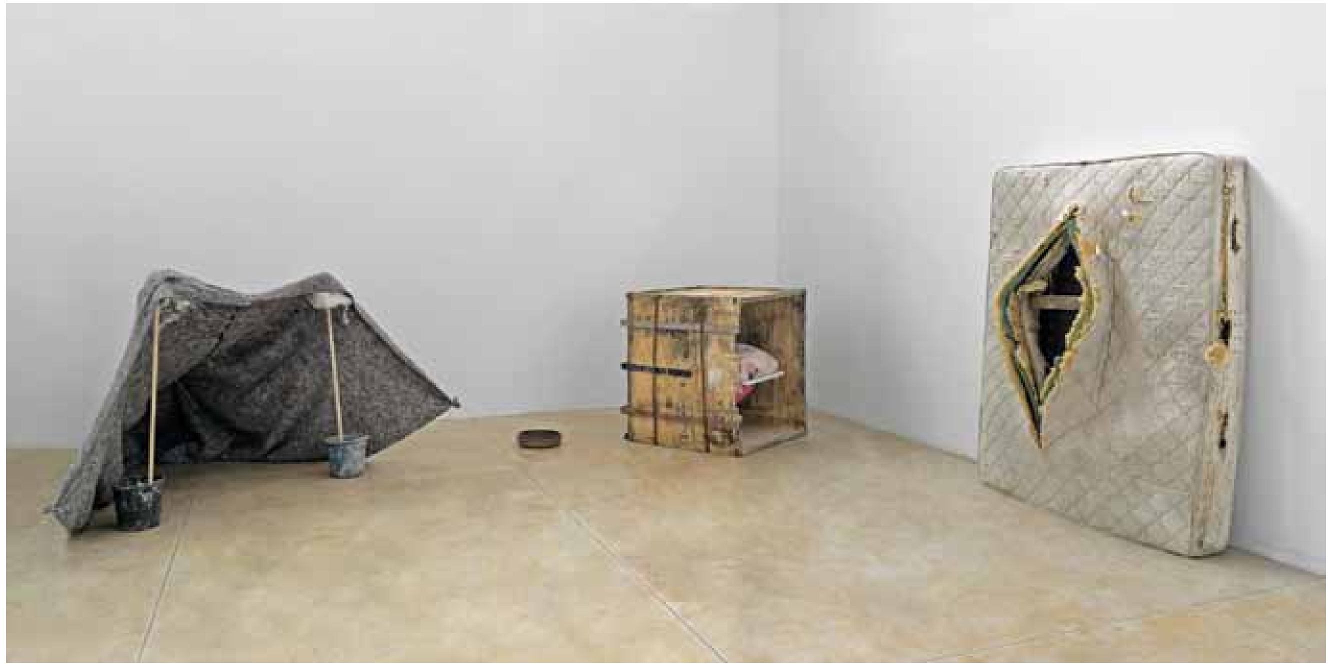

ינאי קלנר, מיצב, טכניקה מעורבת, 2018
Yanai Kellner, Installation, Mixed media, 2018
يناي كيلنر، إنشائيّة، تقنية مختلطة، ٢٠١٨

שוהם מנלה, מוסיקה מקורית, 2018
Shoham Manela, Original music, 2018
شوهم مانيلا، موسيقى أصليّة، ٢٠١٨

ינאי קלנר, מיצב, טכניקה מעורבת, 2018
Yanai Kellner, Installation, Mixed media, 2018
يناي كيلنر، إنشائيّة، تقنية مختلطة، ٢٠١٨

ינאי קלנר, פרט מתוך מיצב, טכניקה מעורבת, 2018
Yanai Kellner, Detail of Installation, Mixed media, 2018
يناي كيلنر، جزئية من إنشائية، إنشائيّة، تقنية مختلطة، ٢٠١٨

נטעלי רון-רז
Netalie Ron-Raz
نطاعلي رون–راز

עבודתי עוסקת ביצירת ארכיאולוגיה אפשרית תוך בחינת היחסים שבין הפיסול והצילום.
חיפוש משמעויות הגומלין המתקיימות בין הגוף, האובייקט והחומר ביחסי זמן שונים, מתוך מחשבה על הגבולות של כל אחד מהם כמדיום.
רצון להתערב בזיכרון של החומר ויצירת נקודות השקה בין פרקי זמן אוטונומיים, טבעיים ומלאכותיים.

يتناول عملي إنشاء أركيولوجيا ممكنة من خلال دراسة العلاقات القائمة بين النحت والتصوير.
البحث عن المعاني المتبادلة الموجودة بين الجسم، الموضوع والمادة في علاقات زمنيّة مختلفة، مع التفكير في حدود كل منها كوسيط.
رغبة التدخل في ذاكرة المادة وخلق نقاط اتصال بين فترات زمنية مستقلّة، طبيعية واصطناعيّة.

netalieronraz@gmail.com

נטעלי רון-רז, My Heart Is Beating Faster Than Yours, מיצב וידאו בשלושה ערוצים, 2018
Netalie Ron-Raz, My Heart Is Beating Faster Than Yours, Three channels video installation, 2018
نطاعلي رون-راز، My Heart Is Beating Faster Than Yours. إنشائية فيديو بثلاثة قنوات، ٢٠١٨

נטעלי רון-רז, My Heart Is Beating Faster Than Yours, מיצב וידאו בשלושה ערוצים, 2018
Netalie Ron-Raz, My Heart Is Beating Faster Than Yours, Three channels video installation, 2018
نطاعلي رون-راز، My Heart Is Beating Faster Than Yours، إنشائية فيديو بثلاثة قنوات، ٢٠١٨

נטעלי רון-רז, My Heart Is Beating Faster Than Yours, מיצב וידאו בשלושה ערוצים, 2018
Netalie Ron-Raz, My Heart Is Beating Faster Than Yours, Three channels video installation, 2018
نطاعلي رون-راز، My Heart Is Beating Faster Than Yours، إنشائية فيديو بثلاثة قنوات، ٢٠١٨

בוגרים של תכנית התואר השני MFA

2005 אבי איפרגן, שי עיד אלוני, ליטל בראון, שרון גלזברג, אנדריאה מנדרסקו

2006 אפרת גל-נור, טל חת, מנאל מחמיד, ניצן סט, שחר סריג

2007 ענת ברמן, יורי כץ, נואל נפאע, מרב סודאי, קרן ענבי, טל פרנק,
אנג'לה קליין, טליה רז

2008 ליאור אפל, רותי בן-יעקב, דביר כהן-קידר, תומר כץ, רויטל לסיק,
הילה נבו, אלעד ערמון, אמיר פולק ואלונה פרידברג

2009 ורד אהרונוביץ, דורון איליה, אבנר איתן, ויקטור אללוף, מיקה בצר, סיגלית בקר,
מיכאל חלאק, ויק יעקובסון-פריד, נטע ליבר-שפר, דינה שנהב

2010 טל אמיתי, טל דולב, איריס חסיד סגל, דינה לוי, שלומית ליוור, תמרין מקרוב

2011 מקס אפשטיין, מירי בויום, מתן בן כנען, אורנה בן שטרית, טליה הופמן,
תמר ויזל, דנה זונשיין, דניאל יצחקי, ג'אבר עבאס, אסנת שחם, תמר שפר

2012 קובי גופר, דורון וולף, עדי ויצמן, אמירה זיאן, יבגניה נוביקוב, שירה סגול,
עביר עטאללה, יעל עמית, עאהד פאעור, נועה תבורי

2013 ליאלי אגאבריה, יפעת בר-לב, לירון גולן וסרמן, ניר דבוראי, מעין חיו, בועז כץ,
שקד מימרן, הילה סלעי, יעל עומר, יובל פייגלין, רונית קאהן, מיכל קלסובסקי

2014 מהא אבו חוסין, פואד אגבאריה, דודיק אופנהיים, מנאר זועבי, ריטה כץ,
ודים נמירובסקי, אליסף קובנר

2015 עינת אמיר, איילת השחר דבירי, אבי כוכבי, ענבל מנדס-פלור, מורן פישר,
מחמוד קייס, סמאח שחאדה, שלי שמורק, יובל שפירא, יעל תורן

2016 אורית טוכמן דואר, גוני חרל"פ, יערה כליפי, דנה לאור, רותם מנור, ניר מצליח
שולמית עציון, אלכס קרמר, ענת רוזנסון בן חור

2017 אמי ספרד, אסתר אברמסון, ורד נסים, חנאן ארמלי חדד, עולא זיתון,
תומר גרינברג, תיה (תחיה) דולינסקי

2018 הדיל אבו ג'והר, מורג'אן אבו דיבה, ג'פרא אבו זולוף,
שיר לייזר, סאהר מיעארי, רון עמיר, ינאי קלנר, נטעלי רון-רז

תערוכה
אוצר התערוכה: פרופ' אורי קצנשטיין
אחראית הפקה: ורד לוינסון
הקמה: יואב זילברג, שי דוידי, איציק כהן

קטלוג
קונספט ועיצוב: לירון גולן וסרמן
צילום: ורהפטיג ונציאן בע"מ
תרגום: רואא תרגומים
כל הזכויות שמורות, מאי 2018
החוג לאמנות, אוניברסיטת חיפה
המשבן לאמנויות, ע"ש ד"ר ראובן הכט

www.HaifaMFA2018.com